

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

žalobkyně: **M. R., narozena X**
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod
č. j. OAM-02738/DP-2020

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dodanou do datové schránky soudu dne 11. 11. 2021 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně za účelem sloučení rodiny vedeném pod č. j. OAM-02738/DP-2020 s požadavkem, aby byla žalovanému uložena povinnost ve věci rozhodnout v soudem stanovené lhůtě.
2. Žalobkyně uvedla, že řízení o její žádosti (žalobkyně ji nesprávně označuje za žádost o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny, ze správního spisu však plyne, že ve skutečnosti se jedná o žádost o prodloužení doby platnosti takového pobytu) bylo zahájeno dne 5. 2. 2020, žalobkyně ale doposud nebyla informována o tom, že by žalovaný o žádosti rozhodl, třebaže již uplynula 60denní lhůta stanovená v § 169t odst. 6 písm. a) bodě 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 1. 8. 2021 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalovaný nesplnil ani opatření proti nečinnosti, jímž mu Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) dne 2. 12. 2020 uložila rozhodnout do 30 dnů od doručení tohoto opatření.
3. Žalovaný ve svém vyjádření v první řadě (bez bližší argumentace) navrhol žalobu odmítnout jako opožděnou, jelikož byla podána až 11. 11. 2021, ačkoliv žádost žalobkyně podala již 5. 2. 2020. Ve věci samé pak poukazoval na to, že ve věci provádí nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí a že sama žalobkyně dne 12. 1. 2022 požádala o

poskytnutí (zcela nepřiměřeně dlouhé) lhůty 80 dnů na doložení nezbytných dokumentů. Proto eventuálně navrhuje zamítnutí žaloby.

4. Krajský soud v Praze se musel nejprve zabývat naplněním procesních předpokladů pro věcné projednání žaloby.
5. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
6. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.
7. Podle § 71 odst. 3 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ.
8. Podle § 80 správního řádu, nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví (odst. 1). Opatření proti nečinnosti může nadřízený správní orgán učinit i v případě, kdy je z okolností zjevné, že věcně a místně příslušný správní orgán nedodrží lhůtu stanovenou pro vydání rozhodnutí o žádosti nebo zahájit řízení z moci úřední anebo v řízení řádně pokračovat. Po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník (odst. 3).
9. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně či opožděně.
10. Jednoletá lhůta pro podání nečinnostní žaloby je odvislá od běhu lhůty pro vydání rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že v ustanovení § 169t ani v dalších ustanoveních zákona o pobytu cizinců není pro řízení o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem sloučení rodiny stanovena zvláštní lhůta, uplatní se obecná lhůta pro vydání rozhodnutí podle správního řádu, která v tomto případě činila podle § 71 odst. 3 písm. a) 60 dnů. Delší lhůtu soud použil při posuzování včasnosti žaloby ve prospěch žalobkyně vzhledem k tomu, že nelze vyloučit, že by žalovaný v řízení hodlal vyslechnout manžela žalobkyně, popř. nařídit místní šetření za účelem prověření existence společného soužití. Jinak lze ovšem konstatovat, že samotná Komise při vydání opatření proti nečinnosti vycházela ze základní 30denní lhůty pro vydání rozhodnutí dle § 71 odst. 3 správního řádu.
11. V daném případě přitom nelze běh žalobní lhůty počítat od okamžiku, kdy žalobkyně učinila poslední úkon vůči správnímu orgánu, neboť z ustanovení § 80 odst. 1 s. ř. s. jednoznačně plyne, že takto stanovený počátek žalobní lhůty se uplatní jen v těch případech, kdy zákon žádnou lhůtu pro vydání rozhodnutí nestanoví. V případech, v nichž

se řízení o vydání rozhodnutí řídí subsidiárně správním řádem (což je i případ řízení o prodloužení dlouhodobého pobytu), však ze správního řádu lhůtu pro vydání rozhodnutí dovodit lze, i kdyby vlastní lhůtu zvláštní předpis na daném úseku státní správy (zde zákon o pobytu cizinců) neurčoval.

12. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyně svou žádost skutečně podala dne 5. 2. 2020, lhůta pro vydání rozhodnutí tak žalovanému uplynula v pondělí dne 6. 4. 2020. Nejpozdější den pro podání nečinnostní žaloby ve smyslu § 80 odst. 1 s. ř. s. tak představovalo úterý dne 6. 4. 2021. Žalobkyně však žalobu odeslala teprve dne 11. 11. 2021, tj. více než půl roku po uplynutí žalobní lhůty.
13. Pro úplnost soud uvádí, že na výsledku řízení by se nic nezměnilo ani v situaci, kdy by dovodil (odlišně od Komise), že namísto obecných ustanovení správního řádu se má na žádost o prodloužení pobytu analogicky použít ustanovení § 169t odst. 6 písm. a) bodu 6 zákona o pobytu cizinců, jež stanoví lhůtu pro vydání rozhodnutí o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny v délce 270 dnů. Tato lhůta by totiž uplynula v pondělí dne 2. 11. 2020, v důsledku čehož by posledním dnem pro podání žaloby bylo úterý dne 2. 11. 2021. Ani takto počítaná lhůta by neumožňovala posoudit žalobu jako včasnou. Proto soud musel žalobu výrokem I podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout, jelikož je zjevně opožděná.
14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
15. Podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože podaná žaloba byla odmítnuta, posledním výrokem soud rozhodl o vrácení uhrazeného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč za podání žaloby žalobkyni, a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. ledna 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu